

Naslov — Address
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio
(Tel. ENDerson 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Bratstvo, poštenost in nesobljena
ljubezen članstva do J. S. K. Jed-
note more isto obdržati na častni
višini.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O. Under the Act of March 3d, 1879. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3d, 1917. Authorized March 15th, 1925.

No. 44 — ŠTEV. 44

CLEVELAND, O., WEDNESDAY, NOVEMBER 8TH 1933 — SREDA, 8. NOVEMBRA

VOL. IX. — LETNIK IX.

DRUŠTVE IN DRUGE SLOVENE VESTI

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

NASTOP NOVIH POTI V AVTOMOBILSKENEZGODE PREMOGARSTVU

Društvo "Zvezda," št. 170 NSRJ v Chicagu, Ill., priredi na Martinovo soboto, to je 11. novembra zvečer, veliko veselico proslavilo 35-letnici J. S. K. Jednote. Prireditev se bo vrnila v gornji šolski dvorani na predelu Lincoln St. in Cermak.

Društveno Martinovanje priredi na večer 11. novembra društvo št. 92 JSKJ v Rockwellu, Ill. Zabava se bo vrnila v Roka dvorani.

Petintridesetletnico obstanka ustanovitve in jednote bo v nedeljo 11. novembra proslavilo društvo JSKJ v mestu La Salle, z veliko veselico, ki se bo vrnilo v sv. Roka dvorani.

Banket v proslavo 35-letnice ustanovitve društva in jednote priredilo društvo št. 6 JSKJ Lorraine, O., v soboto 18. novembra.

Petindvajsetletnico ustanovitve društva in petintridesetletnico jednote bo proslavilo društvo št. 58 JSKJ v Bear Creeku, Mont., z veselico, ki se bo vrnilo v soboto 18. novembra v Petelin Coulee dvorani.

AVTOMOBILSKI magnat Ford se je končno podal zahtevam NRA v tem, da je obljubil predložiti podatke o delovnih urah in plačah v njegovih podjetjih. Baje je tudi pristal v zahtevo, da se smejo delavci v njegovih podjetjih organizirati in se kolektivno pogajati z vodstvom podjetja. Ford pa doda, da je ni podpisal pravilnika za avtomobilsko industrijo, dasi so storile že vse druge avtomobilske družbe.

ŽELEZNICE so bile 135 milijonov dolarjev vladnega posojila za razna dela in izboljšave v svojih progah. Največje posojilo je dobila Pennsylvania železnica in sicer 84 milijonov dolarjev. S tem denarjem bo izgotovila elektrifikacijo svoje proge med New Yorkom in Washingtonom ter si nabavila sedem tisoč novih tovornih voz in 132 električnih lokomotiv. Ostali del posojila so dobile druge železniške družbe širok dežele. Dovolite omenjenega posojila pomeni delo za tisoč brezposelnih železniških in drugih delavcev.

ZASTOPNIKI 20,000 štrajkuječih premogarjev v Pennsylvaniji so bili dne 3. novembra sprejeti v avdijenci od predsednika Roosevelta v Washingtonu. Predsednik jih je zagotovil, da bo NRA odločno varovala njihove pravice za pošteno izvilitve delavskih zastopnikov za kolektivna pogajanja z delodajalcem, delavski delegati pa so od svoje strani obljubili, da se bodo štrajkujoči delavci vrnili na delo 8. novembra.

Ustanavlja se minimalna urina in dnevna meza po stroki in okraju. Tako v premogovnih Pennsylvaniji, Ohio in severne West Virginiji imajo dobiti "rock drillers" ne manj kot 59½ centa na uro, "drillers," "trackmen," 57 centov na uro ali \$4.60 na dan, "greasers," "trap-pers," "flaggers," "switch throwers," 37½ centa na uro, oziroma \$3 na dan. Minimalna plača za zunanje delavce sega od 37.5 do 46 centov na uro. Za severno West Virginijo so bile sprejete minimalne meze za 2,000 funtov premoga, od 33 do 56 centov. Ako se te meze priznajo z onimi, ki se sedaj plačujejo, sporazum povija plača za 20 odsto in več.

Druge značilne točke sporazuma in premogovniškega kodeksa so:

Določa se petdnevni teden 44 ur.

Premogarji si pridobjijo pravico imeti svojega lastnega tehtača (ckeckweightman), ki naj nadzira tehtanje premoga.

LETALSKA NESREČA, ki je zahtevala 8 človeških žrtev, se je dne 5. novembra prijetila pri mestu Red Bank, N. J. Letalo državne straže je z vso silo zadelo v neko enonadstropno

(Dalej na 2. strani)

Sestanek, do sedaj nenavadne vrste, se je pred dnevi vrnil v nekem hotelu v Washingtonu. Ob enem koncu dolge posvetovalne mize je sedel dolgoletni delavski voditelj, ki je volil premogarje v neštetih štrajkih in borbah za priznanje njihove pravice kolektivnega pogajanja. Ob drugem koncu je sedel predsednik ene izmed največjih premogovniških družb v Pensylvaniji, stariboritelj proti organiziranemu delavstvu, ki je pred nekoliko leti prisegel, da nikdar ne stopi v pogajanja z organizacijo premogarjev. Ob obeh straneh mize sedeli so polgavarji raznih premogovniških družb in zastopniki organizacije United Mine Workers. Seja, ki je sledila sedmim tednom pogajanja, je bila sklicana v svrhu, da se podpiše sporazum glede ur dela in mezd v industriji mehkega premoga. Predsednik Roosevelt je skoraj takoj za tem odobril ta sporazum kot dodatek k že odobrenemu NRA kodeksu za to industrijo.

Premogovniški kodeks (code) in sporazum utemeljiti biti preobratna točka v zgodovini ene izmed osnovnih industrij v Ameriki, v kateri prevladujejo tujerodni delavci. Sporazum se tiče mezd in delavnih razmer kakih 340,000 premogarjev, od Alabame do Pennsylvanije, vstevši premogovnike v West Virginiji, ki so bili pozorišče ostrih delavskih bojev za nekoliko desetletij. Neštrevši okraj trdrega premoga, ki zapade kakih 100,000 unioniziranih premogarjev, vsa premogovniška industrija je bila tako unionizirana. In to je najbolj značilna poteza tega sporazuma. Na nedvomen način se priznava pravica premogarjev, da se smejo organizirati in se pogajati kot organizacija. Uvedena je popolna mašinerija za poravnjanje sporov, začenši od lokalnega premogovnika, ki naj izvoli po tri člane za poravnanje težkoč, do okrajnega zastopnika premogarjev in zastopnika industrije, pa tja do narodnih udruženj delavcev in delodajalcev.

Avtomobilisti najrečkrat pridejo v nesrečo, ker se ne prepričajo, če imajo odprto pot, ker vozojo na napakan strani cest, ker zavozijo s cest, ker brezbrizno zavozijo v strnjeno vrsto avtomobilov in ker ne dajejo signalov oziroma dajejo napakan signale. Mnogo nesreč se tudi zgodi vsled opolz poti in napakanega ali neprevidnega obračanja in ustavljanja avtomobilov brez pravocasnega signala.

Iz navedenih izčrkov statistike sledi, da so v največji nevarnosti pred avtomobili ljudje, ki hodijo preko cest tam, kjer ni križišč in pa otroci, ki se igrajo na cestah. Nekatere nesreče so res skoro nepreprečljive, mnoge pa bi odpadle, če bi bili pešci bolj pazljivi, če bi starši poučili otroke, kako nevarno je igranje na cestah, poleg tega pa seveda, če bi bili avtomobilisti bolj pazljivi, manj brezobzirni in lahkomisleni in če bi vedno imeli v dobrem redu avtomobilске zavore in luči.

IZID VOLITEV

Konec prohibicije je zdaj definitivno določen na 5. ali 6. decembra, ko se bodo sestale zadnje ratifikacijske državne konvencije, da formalno potrdijo to, kar so volile odločili dne 7. novembra. Tega dne so namreč za odpravo 18. amendmента glasovale države Ohio, Pennsylvania in Utah. Ker je za odpravo federalne prohibicije že prej odglasovalo 33 držav, so gori omenjene tri države dopolnile potrebno število za potrditev amendmenta, ki ukinja 18. amendment. Ako se še država Kentucky, kjer se glasovano prešteji, izjavlja za odpravo prohibicije, bo v mokri paradi 37 držav. Volile v državi Ohio so se tudi izrekli za odpravo državne prohibicijske postave.

Za starostno zavarovanje so se volile v državi Ohio dne 7. novembra izrekli z veliko večino. Slovenska kandidata v Clevelandu, O., sta zmagala Frank J. Lausche za sodnika in William Kennick za councilmana.

LETALSKA NESREČA, ki je zahtevala 8 človeških žrtev, se je dne 5. novembra prijetila pri mestu Red Bank, N. J. Letalo državne straže je z vso silo zadelo v neko enonadstropno

(Dalej na 2. strani)

RASTLINE IN ŽIVALI JUŽNIH PUŠČAV

V Zedinjenih državah je več avtomobilov kot v katerikoli drugi deželi na svetu. Razumljivo je vsled tega, da so tudi avtomobiliske nesreče v tej deželi številnejše kot drugod. Leta 1932 je bilo v Zedinjenih državah registriranih 22,347,800 motornih vozil in v avtomobilskih nesrečah je bilo ubitih okrog 27,000 oseb; poškodovanih pa je bilo okrog trijetih milijona oseb. Te številke so sicer nekoliko nižje kot leto prej, toda so vedno še dovolj grozne.

Statistika, katera je sestavila neka zavarovalna družba, kaže, da se nad 25% avtomobilskih nesreč zgodi, ker pešci ne hodijo preko cest na cestnih križiščih, ampak med njimi. Za več kot 16% avtomobilskih nesreč so vzkrikijo avtomobilisti, ki pa je umetno namakanje nemogoče, ker je to svrhu potrebnova voda preveč oddaljena ali pa je drugače teren neugoden. Puščave so torej ostale puščave in rastlinsko ter živalsko življenje je tam še vedno priljivo takoj kot je bilo pred odkritjem Amerike.

Rastlinstvo je seveda v teh suhih puščavah redko in borno.

Celo tipični divji pelin ali divji žajbelj (sage brush) ne raste povsod. Kakteje, juke in agave, ki izhajajo zelo malo količino vlage in ki znajo nabrano vodo konzervirati mesece in leta, tvorijo edino večje rastlinsko tistih krajev. V zimskih mesecih, ki včasi prinesejo nekoliko dežja, se gotovi deli teh puščav pokrijejo s pestrim puščavskim cvetjem. Te puščavske cvetlice rasto zelo hitro, da dokončajo svojo kariero in obrede same pred nastopom sunca in vročine. Nato se vse posuši in semena čakajo prilike za kalitev dolge mesece in morda leta.

Zanimivo je, da je skoro vse puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje, juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Razume se, da je tudi živiljenje teh krajev primeroma maloštevilno in svojevrstno.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko rastlinstvo oboroženo z ostrom trnjem. Kakteje,

juke in agave so polne ostrih bodic, kot je splošno znano. Pa

tudi puščavske cvetlice, ki zrastejo in dozorijo v nekaj tednih, so navadno oborožene s trnjem in bodicami. Živiljenje je trdo v teh puščavah in vse je pripravljeno na obrambo.

Zanimivo je, da je skoro vse

puščavsko

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane \$2.00 letno; za nečlana \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN
of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$2.00 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. IX. NO. 44

Indijansko poletje

Pozna jesen v splošnem ni nič kaj prijeten letni čas. Vreme navadno postane hladno, ostri vetrovi trga zadnje orumenelo listje raz drevja, s polj so pospravljeni pridelki, pozno cvetje je pomorila slana, veseli kraliti pevci so odpuli v gorkejše kraje in za nameček curi izpod neba tisti mrzli jesenski dež, ki ne vdaje negati. Skoro še bolj neprijetna kot dež pa je mokra jesenska meglja, ki včasi dolge dneve zagrinja mesta in deželo s svojim sivim plastičem. Hladno vreme, dež, meglja in blato privablja med ljudi vsakovrstne bolezni in betežnosti.

Včasi pa so te jesenske neprijetnosti znatno omiljene ali prikrajšane z nastopom takozvanega indijanskega poletja. Indijansko poletje je, kadar se pojavi, pravi blagodar za države našega vzhoda, srednjega zapada in zapada. Dnevi so jasni, suhi in sončni in vreme prijetno gorko. Ponoči pada včasi lahka slana, včasi pa je vreme pregorko za slano in nekatere jesenske cvetlice cveto pozno v november ali celo v december. Indijansko poletje nima nikake določene dobe. Pojavijo se včasi proti koncu oktobra ali pa šele v novembetu in traja nekaj dni ali pa tudi več tednov; včasi se raztegne prav do konca leta.

Najslabša lastnost indijanskega poletja je njegova nestanovitnost oziroma negotovost: včasi se nam smeje dolge tedne, včasi pa se sploh ne pojavi na naših krajih. Kadar pride, ga sprejmemo z veseljem, a če ga ni, nam je žal, toda pomagati ne moremo. Vsekakor je priporočljivo, da izrabimo lepe dneve indijanskega poletja, kadar nam jih narava nakloni, s tem, da se, kolikor mogoče, gibljemo na soncu in svežem zraku. Tudi najlepši jeseni bo sledila zima, ko bomo pogrešali prijetne in oživljajoče sončne svetlobe in topote. Nasrskajmo se torej sončnih žarkov dokler je čas in prilika, da bo naše telo lažje kljubovalo zimskim neprijetnostim: vsak sončni žarek, ki ga zamudimo, bo telo pogrešalo. Zdravje je naše največje bogastvo, zato mora biti naša največja skrb in briga. Dobro zdruštveno stanje članov pomeni pa tudi bogastvo za J. S. K. Jednoto, zato je tudi v njenem interesu, da neno glasilo opozarja člane na vse prilike, potom katerih si morejo ohraniti zdravje in podaljšati življenje do najskrajnejših mej.

Spošno gospodarsko stanje v deželi je vse prej kot zadowoljivo, torej precej jesensko. Sicer je znatno boljše kot je bilo v pretekli pomlad, toda kljub vsem naporom narodne administracije je še vedno daleč od "indijanskega poletja." Gospodarske razmere v drugih delih sveta so večinoma še znatno slabše kot v Zedinjenih državah. Evropa treptata pred izbruham nove vojne, ki bo, ako vzplamti, neprimerno strašnejša od zadnje. V kakšno revščino in trpljenje bi nova vojna pahnila obubožane in zadolžene evropske narode, tega si niti približno ne moremo predstavljati. Vpriča tega moremo le upati in želeti, da se vojni požar v Evropi prepreči, in če po nesreči vzplamti, da ostane lokaliziran. Sedanja ameriška vlada je dosedala znala spremno držati svoje prste proč od tujih konfliktov, zato smemo upati, da ohrani zdravo pamet in mirno kri tudi v bodočem.

Kot že omenjeno, se gospodarske razmere v tej deželi pologoma izboljšujejo in narodna vlada kaže odločno voljo, da izvleče deželo iz blata širiletnje depresije. Naloga je težka, kajti dežela je ogromna in polna nasprotujočih si interesov. Pbleg tega je treba iskati popolnoma novih poti, kajti stare ceste so vse porušene, zato ni nič čudnega, če voditelji pri svojih najboljših namenih morda včasi zaidejo na napäčne ali opolzle steze. Volja za delo pa je tu in odločnost za drzne eksperimente, o kakovih se voditeljem stare šole pred letom še sanjalo ni. V tem lahko vidimo upanje na trajno boljšajoče se gospodarske razmere in zarjo lepših časov.

Upoštevajmo vse to in otresimo se jesenskega pesimizma in prevelikega strahu za bodočnost. Ustvarimo si sami nekoliko duševnega "indijanskega poletja" s tem, da včasi glejamo življenje tudi od sončne strani. Ako smo zdravi, ačo ne trpimo resničnega pomanjkanja in ačo smo člani tako dobre in solidne podprtne organizacije, kot je naša J. S. K. Jednota, ki nam garantira pomoč za slučaj bolezni ali poškodbe, smemo biti usodi hvaležni, da nam je vsaj toliko naklonjena. Brezkončno tuhtanje, tarnanje in kritiziranje ne bo izboljšalo našega gospodarskega stanja niti za las, pač pa nas bo napravilo majodušne in s tem nesposobne poslužitve se pravih priliku izboljšanja, kadar se pojavi; poleg tega bo to zakrilo z mrzlo jesensko megljo še tiste sončne žarke, ki bi sicer imeli priliko ogrevati nas in naše bližnje. Za naše telesno in duševno zdravje pa vsi nujno potrebujemo sonca, mnogo sonca.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

godek kaže, da Hitlerjeva diktatura ni kaj posebno trdna, ali pa, da Hitler ni pravi mož, da bi kumoval umetnosti.

Krištof Kolumb je že pred več kot 400 leti dokazal, da je zemlja okrogla, a na veliki muslimanski El-Azhar univerzi v Cairo, Egipt, so še do zadnjega časa učili, da je svet velika plošča. Šele nedavno so učeni profesorji priznali, da je svet okrogel. Čudno, da so možki prisli do tega prepričanja ravno v času, ko je ves svet bolj "flat," kot je bil kdaj prej.

Po najnovejši ženski modi morajo ženske kazati ušesa. Če bodo pa vsled tega kaj bolj slišale in poslušale svoje možičke, je pa seveda drugo vprašanje.

V Nemčiji so ustanovili nov doktorski naslov, ki ga bodo deležni izdeževalci najboljšega piva. V Sloveniji, kjer je nadroma pijača čviček, naj bi poskusili z doktorji vsega čvičkarstva.

Prijatelj Cahe pravi, da kadar se bodo vresničile njegove delavske sanje, bodo samo "bossi" delali, pa še zastonj bodo moralni delati.

Zadnje čase ima NRA največ posla s tolmačenjem in popravljanjem pravilnikov in, kot se kaže, bo tega dela vedno več, ker se neprestano pojavljajo novi problemi. Nov problem na primer predstavlja tisti petelin v Wisconsinu, ki so začeli leči jajca: v kakšen pravilnik naj jih vpisajo, v petelinji ali kokoški?

Svetovna vojna je bila bojevana, kot so nam pravili, za odpravo vseh vojn ter za mir in blagostanje narodov. Pa se je tako zasukalo, da noben narod ne more pokazati pravega blagostanja in notranjega miru, poleg tega pa se večina držav z mrzlično naglico pripravlja na ponovno vojno klanje. Samo bivši nemški kajzer, ki je baje zadržal svetovno vojno, ima vseh zemeljskih dobrov v preobilici in v lepem miru drva žaga na Holandskem.

Prihodnjo soboto in nedeljo bo slavnostno krščevanje par tednov starega deteta vinske trte, ki že prav podjetno brca, kot pripovedujejo. Predolgo odlašati ni varno, da razposajeni pagani ne odide brez krsta na oni svet. V večini svetniških se bo krščevanje vršilo ob assistenci domače družine in prijateljskih botrov in botric. V La Salleu, Ill., pri št. 3, v Rockdaleu, Ill., pri št. 92, in v Chicagu, Ill., pri št. 170 JSKJ, pa se bo krščevanje vršilo z velikim sijajem. V bližini bivajočim rojakom toplo priporočam, da se gotovo udeležijo ene ali druge teh glijivih slavnosti.

Zvezde v Chicagu tudi mene vabijo na krščevanje, pa sem moral odreči, ker sem še vedno pod kozjim pravilnikom. Vsekakor bova jaz in koza mislila nanje. Če bodo po radio slišale kakšen "na zdravje" ali "mekeke," bodo vedele odkod je doma.

A. J. T.

IZKUPIL JO JE

Kralj Friderik Veliki je neko z ministrom jahal na sprechod; na poti sta srečala podeželskega župnika tudi na konju.

"Ali ga naj malo podražim?" je vprašal minister kralja.

"Prosim!"

Ko so se srečali, je dejal minister župniku:

"To ni po vzgledu v evangeliju! Zvezilкар je jahal v mestu na oslu!"

"Zal, tega ne morem tako, ker nam je kralj vse osle imenoval za ministre."

Minister je molčal, kralj pa je smejal.

NASTOP NOVIH POTI V PREMOGARSTVU

(Nadaljevanje s 1. strani.)

čani v gotovini ali s čekom, predstavljači gotovino, ne pa z nakaznicami (script) in ne smejo biti prisiljeni kupovati v prodajalnicah premogovniških lastnikov.

Skoraj popolna unionizacija ameriškega premogarstva sledi vzglednemu primeru sodelovanja s premogarji, ki ga dela tej industriji Rocky Mountain Fuel Company, drugi največji producent premoga v Coloradu. Miss Josephine Roche, ustanoviteljica Foreign Language Information Service-a, je predsednica te družbe. Skozi dolga leta so lastniki premogovnikov v Colorado bojevito odbijali vsak poskus organizirati premogarje in ta država je bila torišč velikih štrajkov. Ko je Miss Roche dobila kontrolo te družbe, sklenila je sporazum z United Mine Workers, ki je vzbudil senzacijo širok vse dežele. Pohvalili so ga kot značilen primer, kaj se more napraviti na polju socijalne pravice. Delavci so bili v spomini kot "partnerji" v skupnem podjetju. Uveden je bil osemurni dan, mezde so bile povisane nad onimi v bližnjih neunijskih premogovnikih in ustanovljeno je bilo postopanje za poravnajevanje vzajemnih sporov. Sanitacija in zdravniška pomoč za premogarje in njihove družine je bila druga značilna novotaria.

Zadnje čase ima NRA največ posla s tolmačenjem in popravljanjem pravilnikov in, kot se kaže, bo tega dela vedno več, ker se neprestano pojavljajo novi problemi. Nov problem na primer predstavlja tisti petelin v Wisconsinu, ki so začeli leči jajca: v kakšen pravilnik naj jih vpisajo, v petelinji ali kokoški?

Zadnje čase ima NRA največ posla s tolmačenjem in popravljanjem pravilnikov in, kot se kaže, bo tega dela vedno več, ker se neprestano pojavljajo novi problemi. Nov problem na primer predstavlja tisti petelin v Wisconsinu, ki so začeli leči jajca: v kakšen pravilnik naj jih vpisajo, v petelinji ali kokoški?

Lastniki premogovnikov stregi kopita so bili ogorčeni, ko so izvedeli, da delavski voditelj, ki je vodil eden izmed najbolj ljutih štrajkov v Colorado, je bil od Miss Roche imenovan za menežerja njene družbe. Nekateri finančni krogi so takoj začeli osteti boj proti politiki, uvedeni od Miss Roche. Vzličju temu nasprotnstvu je država preživela depresijo mnogo boljše kot mnoge druge premogovniške družbe. Ta uspeh gospice Roche dokazuje, da se socijalna pravica izplačuje ne le za delavce, ampak na vse zadnjih tudi za delodajalce.

Lastniki premogovnikov stregi kopita so bili ogorčeni, ko so izvedeli, da delavski voditelj, ki je vodil eden izmed najbolj ljutih štrajkov v Colorado, je bil od Miss Roche imenovan za menežerja njene družbe. Nekateri finančni krogi so takoj začeli osteti boj proti politiki, uvedeni od Miss Roche. Vzličju temu nasprotnstvu je država preživela depresijo mnogo boljše kot mnoge druge premogovniške družbe. Ta uspeh gospice Roche dokazuje, da se socijalna pravica izplačuje ne le za delavce, ampak na vse zadnjih tudi za delodajalce.

TRETJI VELIKI preobrat v zgodovini človeštva se odigrava ravninah v teh časih. Svet, kakšen je bil ob času našega rojstva, ne eksistira več. Nihče ne ve, kaj bo sledilo, gotovo pa je, da živimo v dobi velikanskega preobrata. Prvi veliki preobrat v zgodovini človeštva je bil propad rimskega cesarstva. Drugi preobrat se je izvršil v dobi velikih iznajdb in je postal s sistemom takozvanega srednjega veka. Tretji veliki preobrat pa se vrši sedaj. Tako se je nedavno izrazil William Van Loon, sloveči pisatelj, svetovni potnik in umetnik.

PREDSEDNIK ROOSEVELT

se namerava prihodnje poletje

podatki na daljšo turo. Obiskati

namerava nekatero teritorije

Zedinjenih držav, kot Puerto

Rico in Virginisko otočje in

potem preko panamskega prekopa

Havajske otočje. To mu bo

mogoče le, če kongres ne bo

predolgo zboroval.

FEDERALNA VLADA bo za

bližajoče se zimo otvorila v

vsi zvezni državi pet ali šest

taborišč za ljudi, ki so brez dela

in strehe. To je naznani Harry

L. Hopkins, federalni odpo

mogni administrator. Ta taborišča

pa ne bodo za profesionalne

"trempe." Ti jih odklanjajo,

ker hočejo prosti potovati iz

države v državo. Nihče ne bo

siljen, da bi se posluževal tudi

taborišča, toda ljudje, ki ne bo

delovali kam drugam iti, se bo

bole lahko tja zatekli, kjer se jim

bo dalo kakšno delo, da kaj za

služijo. Naprej bodo lahko odšli, kadar bodo hoteli.

V POŽARU, ki je v noči 3.

novembra uničil neko trinad-

stropno poslopje v Brooklynu,

N. Y., je zgorelo devet črnecov.

Le trije stanovalci dotične te-

nemence hiše so se rešili, toda

vsih trije so dobili hude ope-

klinje.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

St. Aloysius' Lodge, No. 6, to Observe 35th Anniversary

By Joseph L. Mihelic

Lorain, O.—On Nov. 18 St. Aloysius' Lodge, No. 6, is going to celebrate both the 35th anniversary of the founding of our South Slavonic Catholic Union and the founding of "Marija magaj" Lodge, No. 6, which later was named St. Aloysius' Lodge. The celebration will begin with a banquet followed by dancing in the upper hall of S. N. Home.

This celebration will give us an opportunity to honor those pioneers who are still with us, and who 35 years ago—mindful of the needs which sickness, death and other misfortunes impose upon the individual and his family—organized and laid the foundation for our Union and our lodge. The foundation was made—as it is today—brotherly love and helpfulness in time

During the past 35 years various crises—wars, revolutions, economic upheavals and assassinations—took place. In all these worldly calamities people suffered tremendously for the sake of greed and selfishness of the few to whom Brotherly Love was just an Utopian Ideal—beautiful in its scope, but highly impractical in its application. But the celebration of the 35th anniversary of our Union and our lodge proves conclusively that the principle of Brotherly Love is practical and that it can be carried out if those believing in it remove greed and selfishness from their hearts and replace it with Brotherly Love. Too often we carry this principle only on our lips, and refuse it the entrance into our hearts, where, once it enters, it imbues us with new spirit, making us new men and women.

A group or a nation is made up of individuals. If the individuals are ruled by baser passions as greed, suspicion, hatred, selfishness, revenge and fear, these same passions will be reflected in the group or nation, and eventually lead to a conflict with those who stand in their way. While on the other hand, if the individuals are permeated with the noble ideals—Brotherly love, sympathy, helpfulness, justice, kindness, co-operation and adjust all their actions and deeds according to the Golden Rule, then these qualities will also be mirrored in the nation or any organization of which they are a part.

The truth of the former is amply illustrated in the imperialistic nations of today which are driving us toward another worldly calamity—war. While the latter is to a large degree evidenced in our fraternal organizations.

The members of St. Aloysius' Lodge feel that its 35th anniversary of fraternal spirit, love and co-operation should be commemorated in a fitting way—in a way in which these principles will be rejuvenated and instilled with new spirit and vigor, thus carrying on to greater achievements in the field of fraternal organizations. To accomplish this, the members decided to have a banquet at which the participants will be able to satisfy their physical needs, and also have an opportunity to hear various officials from the Supreme Board of our SSCU. After the banquet there will be a dance, at which both young and old will be able to dance and enjoy themselves until the wee hours of the morning.

PATHFINDERS ENJOY SPLENDID CO-OPERATION

Gowanda, N. Y.—On Oct. 21 are all of the best. Maybe before long they will invite us up to inspect at least the cellars. One night as I was driving by I noticed that the foundation on Mary and Frank Klancer's house was not very strong. Mary was leaning against the house in order to prevent it from falling over, while Frank was busy filling around. It looks quite safe now. With all these members making new homes it just goes to prove that the assessments of the South Slavonic Catholic Union must be quite reasonable.

Dancing was enjoyed after our October meeting to the strains of an accordion. After our November meeting on the 21st we are not planning to hold a dance, but instead have something else in mind that should interest all the members. We are not going to disclose what it is, as we want it to be a surprise. Make up your mind now that this will be one meeting that you will attend.

We wish to compliment the members upon their splendid attendance at our meetings. Of course, we can attend all the meetings and not expect 100 per cent attendance. Remember that in November, 1932, there were 92 per cent of the members present. What are you going to do this year? At the next meeting we hope to have some new members initiated. Come and see who at least two of them are, as these are certain, and should make good members.

A smile instead of a frown and a pat on the back instead of a poke goes much further toward harmony and good fellowship. Don't you think so, too?

I regret to see articles in the Nova Doba written sometimes,

Arrowheads Launch First Season Party

Ely, Minn.—The Arrowhead Lodge is to hold its first party of this winter on Sunday, Nov. 12, at the Slovene National Home.

We cordially invite the Gophers, Rangers and other members and friends of the Arrowheads to help make this party a success. Come on, a grand old time is assured by our new entertainment committee.

Arrowhead members, cancel all engagement and dates for the third Thursday, Nov. 16, and attend the November lodge meeting. After the business meeting will follow entertainment planned by our new committee which was appointed at our meeting in October. The small sum of 10 cents will be asked to pay for lunch and music. Don't forget to be there—Nov. 16! Bring your friend.

Jennie Kolenz,
No. 184, SSCU.

Boosters' Bits

Cleveland, O.—You are right, it's the Collinwood Boosters back after an unnecessary vacation. The Boosters' sixth year of existence will be celebrated a month late with a card party, the first of many activities planned for the winter months.

First I must mention the poor attendance at our meetings all summer; I sincerely hope that members who spent their meeting nights under a romantic moon will make footprints in the snow leading to St. Mary's Church Hall, where our meetings are held. With the co-operation of a few more intelligent members attending the meetings our lodge will be placed in the spotlight that it had enjoyed only a few years back.

Now to go back to the card party. The event takes place at St. Mary's Church Hall Thursday night, Nov. 9, with festivities commencing promptly at 8 p. m. Prizes will be awarded at every table. Various card games are to be played, and refreshments will be served free, according to our usual custom.

Our reliable secretary, Mrs. M. Lavrich, will bake one of her delicious cakes, which is to be given away that evening. Miss Alice Struna will take care of the refreshments.

The committee in charge is well selected and assures everyone attending a pleasant evening.

John Laurich (Ham),
No. 188, SSCU.

by members, but chiefly by some officer of the lodge, in which they deplore the non-attendance of certain members or bring out the faults of their lodge. The Nova Doba is the voice of the lodges, but in my opinion each lodge should advertise its good qualities, and if there are any faults, these should be thrashed out at the meetings. If every time I looked in the Nova Doba I saw an article about the inactivity of our lodge and some of its disinterested members, I surely would soon join the ranks of disinterested also.

A smile instead of a frown and a pat on the back instead of a poke goes much further toward harmony and good fellowship. Don't you think so, too?

Ernest Palcic Jr.,
No. 222, SSCU.

BRIEFS

Singing Society Zarja of Cleveland, O., will present its annual song festival Sunday, Nov. 12, in the form of an opera, "Gorenjski slavček." If past performances serve as a criterion for the kind of work Zarja is capable of producing, "Gorenjski slavček" will satisfy the most critical public interested in operas, for this Slovene singing organization has earned itself city-wide reputation for its excellent performance of the opera "Martha," held last year. A large part of the Zarja singers consists of American-born youth, a fact that may interest English readers of Nova Doba. "Gorenjski slavček" will be presented in the large hall of the Slovene National Home. The public is invited.

Music critics of the Cleveland daily newspapers have shown unusual interest in Zarja productions and have exclaimed their surprise at the caliber of its work, considering the fact that the singing society is a non-professional group.

Entertainment committee in charge of the George Washington Lodge, No. 180, SSCU, Pep Night to be held Wednesday evening, Nov. 22, announces that an unusual program has been arranged. The committee also wishes to ask G. W. members this question: Are you doing your share? Admission to the Pep Night is only by invitation, which can be secured from any member for the small price of 5 cents. Complete details of the program will appear in next week's issue of Nova Doba.

Lodge Zvezda, No. 170, SSCU, of Chicago, Ill., will hold its Fall Dance Saturday, Nov. 11, in the upper hall of the school building situated on the corner of Lincoln St. and Cermak Rd.

Lodge No. 92, SSCU, of Rockdale, Ill., will present "Društvo Martinovanje" Saturday, Nov. 11, in B. Koreva Hall.

Lodge No. 3, SSCU, of LaSalle, Ill., will observe its 35th anniversary and that of the South Slavonic Catholic Union Sunday, Nov. 12, when it holds a dance at St. Rochus' Hall.

Singing Society Lira is to sponsor a concert and dance Sunday evening, Nov. 19, at Grdina's Hall. Bro. Peter Srnovrsnik, member of St. John the Baptist Lodge, No. 37, SSCU, is the singing conductor of Lira, and Bro. John Zupanc, member of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, is chairman of the club.

Center Ramblers Notice

Center, Pa.—Members of the Center Ramblers Lodge, No. 221, SSCU, please attend the meeting which will be held Friday night, Nov. 10, at 7 p. m. in the Center Slovene Hall. It is very important that we have a large attendance at our regular monthly meetings so that we can discuss our problems and plan for the future.

Antoinette Mozina, Sec'y.

EDITOR'S NOTE

Continuation of "Tenth Brother" has been suspended in this issue, due to lack of space.

Collinwood Boosters to Hold Card Party, Dance

Cleveland, O.—A card party and dance will be held by the Collinwood Boosters Lodge, No. 188, SSCU. The day of this event will take place at St. Mary's Church Hall on Thursday evening, Nov. 9, commencing at 8 o'clock.

Special entertainment will be on the program and games like 66, pinochle, bridge, casino, dominoes and bunco will be played. Free refreshments will be served and prizes will be given to the best player at each table.

Those looking for an evening of entertainment are sure to enjoy themselves at this affair. The admission is only a small amount—25 cents.

Alice Struna, Pres.,
No. 188, SSCU.

Gophers Election Results

Ely, Minn.—Gee, that pain! Can't any of you do anything for me? I hope not! Why? Well, I'll tell you. First, it's on the right side, then it's on the left side. I've got girl trouble! But here, here, Stan, explain yourself. Don't let everyone get the wrong impression of you (that was my conscience). O. K., I'll explain myself, and before I get through, you'll all agree that I really have the symptoms, and I suppose you'll prescribe remedies.

At our special meeting, called on Oct. 25, the Gophers held their annual election of officers. A fine turnout by the members made the evening complete. Three were nominated to fill the chairman's seat. They were Chick Knapp, Frank Pryatel (Crow) and Stan.

This was a hot race, with Stan and Crow in the finals. Chick wanted to give someone else a chance, so he refused to run. Very considerate, eh, Chick? As I said before, the race between Crow and Stan was plenty hot, so sit tight and I'll tell you the worst. Your little Stanley is the new chairman of the Gophers. (Pardon me, while I take my bow.)

Christine Belehar and Joe Mestick were the candidates for the vice chairman office, with the girls having the edge. Yep, Christine, take your bow.

The secretary's job was next in line, with Frank Mrack and Mary Seme competing for the job. Again the girls won out. Mary, take two bows.

Following this came the nominations for the treasurer's job—the most profitable job of all. Pauline Mrack, Agnes Perushk and Frank Bachar were the candidates. The gals walked away with the votes again. Pauline, you bow three times, and take good care of our dough-re-mi! Angela Pechek was unanimously elected recording secretary. Tony Kuzma was nominated to just about every office, but what chance does a feller stand with all these gals, I ask you.

Frank Pryatel was chosen chairman of the entertainment committee, which also consists of Louise Seme, Angela Pechek, Al Gorshe, Margaret Turk, Tony Kuzma and Frank Kromar.

You know, on almost every ballot cast for Frank Pryatel the words "We want beer" were written. I'm sure he won't disappoint us. Anyway, we hope not!

Crow was appointed basketball coach and manager, and believe it or not, we're going to

The Country Store

Stan to Stan

Springdale, Pa.—Hello, folks, again Station SRP is broadcasting from its studio in the Country Store. After the long absence I am forced to get the cramps out of my fingers and run the store for Frank.

Due to the absence of the owner of this store and until his return, you will have to put up with my gab. (This is where I get even with Little Stan.)

Flash shots from Ely, Minnesota, tell us that a personal war is being waged upon columnists. Little Stan notifies us that the four bachelors must huddle and figure an escape. One on you, Stan. We had it all planned that if ever a war broke out against our tribe, we would get jobs as editors. As for the five-dollar words, I will leave for Frank to explain, for you see, I use nothing but 50-cent words.

Flash: Minnesota beats Pitt, 7 to 5. A lucky day for the Gophers. A feat that they will school till class was dismissed. Ken Hi followers gathered a large quantity of over-ripe fruit and vegetables and attacked the two rear cars. It wasn't until someone saw a man wearing a tuxedo splattered with an over-ripe tomato that the students discovered their mistake. They attacked a wedding party that accidentally fell in behind the Tarentum High parade.

So, as everything has a beginning, I also have an ending. Be patient, for Frank will be back soon.

Boost your local lodge!

(One of the four)
Stanley Ray Progar,
No. 203, SSCU.

have a girls' basketball team also; it's going to be coached by Mary Seme—the prospects look very promising, hm! And now you can see why your Little Stanley has that particular ailment; but he rather enjoys it. Who wouldn't?

Yes, a promising season is in store for us. Won't that winter just fly along! Think of it, a boys' and a girl's basketball team, peppy and entertaining meetings, dances, socials, parties, and when winter is here to stay, those sleigh ride parties will occupy our time—dashing through the snow. Whoops—which reminds me that Hallowe'en Dance is on tonight, and I'll be back later to tell you all about it.

Before I go any further, the Gophers want to congratulate all the former 1932-33 officers, who certainly did a swell job this past year and have made it so much easier for the new officers. They are: Chick Knapp, Frank Bachar, Frank Mrack, Lillian Chelesnik, who is now in Chicago, Agnes Perushk and Joe Mestick; and believe me, the new officers are certainly going to do what is expected of them. And now that the Gophers are on their way to town, let's get more new members to join in the fun. Let's go get 'em!

Well, I guess I'll have to sheik up (put on the glad rags) for that dance tonight. I'll be back later to tell you all about it. It's going to be in this issue, so look around—until then I'll say Adios!

P. S. The pain is all gone now. Heh, heh!

Sunday Morning, Oct. 29.—Well, folks, here we are danc-

ing—or should I say struggling to the peppy tunes of Robert Moonan and his Rhythm Rascals in the beautiful ballroom located in the U and I Bar on Central Ave. at Ely. Let's go take a peek here and there, and see what we can. O. K., America!

Dancers are continually swarming in, the ballroom is getting more crowded every minute; the orchestra is playing "Who's Afraid of the Big Bad Wolf?" And let me tell you that there isn't one person in the building who is afraid of the big bad wolf—at least I do know that Crow and Alex Kosir weren't afraid (maybe it was the water, who knows?). But let's get back to the dancers. As the dancers enter, they pay the admission to Frank Bachar or Frank Mrack, whoever it may be. Then Christine Belehar pins the ribbons on; the dancers then receive their Hallowe'en caps and start right in dancing. Just a minute, folks, let's bring the mike under the big fan. Ha, ha, ha! This is funny. We can't keep this from you. As the dancers twirl under the fan, their hats are blown off, there's a young feller slightly under the weather trying to figure out how in the world his hat was blown off. I'd like to tell him, but we can't stop to take time out.

The orchestra is playing the beautiful song of the islands and that reminds me that our time is flying—the strains of "The Waltz You Saved for Me" are in the air—Mamma—mama—the big man is here again, so I guess I'll have to go now. So long—

Stanley Pechaver,
Lodge No. 2, SSCU.

MLADINSKI ODDELEK - JUVENILE DEPARTMENT

NAJNEUMNEJŠA ŽENA

Nekoč je živel mesar, ki je izgubil vse premoženje. Zato je rekel svoji ženi:

"Zdj bom začel kopati in delati za dnino."

Toda ko je že nekaj dni kopal, je imel vse ranjene roke in zato se je vrnil k ženi in ji dejal:

"Rajši pojdem spet za mesarja."

Sel je torej na kmeterje, da bi si kupil kakšno tele. Toda nujker ni nič dobil.

Nekaj pa so mu rekli:

"Pojdite k mlinarju, ki stanuje tu v bližini. Peč volov ima naprodaj."

Tedaj je rekel mesar: "Tudi vole bi potreboval."

In šel je v mlino.

Mlinarja pa ni bilo doma. Toda predej je šel, je naročil svoji ženi:

"Ce bo hotel kdo kupiti vole, jih lahko prodaš, toda za vsakega moras dobiti petdeset tolarjev."

No, in zdaj je prišel mesar. "Da, po petdeset tolarjev jih dam," mu je rekla mlinarja žena, "cenjeje pa ne."

Mesar je bil zadovoljen. "Samo dejanja nimam pri sebi," je rekel. "Vzel bi vseh pet. Dva bom odpeljal takoj s seboj, tri bom pa pustil tu za jamstvo, dokler se ne vrneš."

Mlinarci se je to zdelo prav in vesela je bila, da je napravila tako dobro kupcijo.

Ko se je zvečer vrnil mož domov, jo je takoj vprašal:

"Ali si prodala vole?"

"Da," je rekla žena. "Vseh pet sem oddala nekemu mesarju iz mesta po petdeset tolarjev za vsakega."

"Dobro kupcijo si napravila," je rekel mož. Sedel je za mizo in povečeval. Potem pa ji je rekel, naj najde denar. Tedaj je žena odvrnila:

"Denarja se nisem dobila. Mesar mi je rekel, da mi ga bo prinesel, ko pride se po ostale tri vole. Te tri je namreč pustil za jamstvo."

Tedaj se je mlinar razjezel:

"Kako si neumna! Nasedla si sleparju. Neumnejše žene od tebe res ni na svetu. Če bi šlo tako dale, bi mi kmalu vse zapravila. Če se torej mesar v stiranjskih dneh ne vrne, pojdem v svet in se ne bom vrnil domov, dokler ne odkrijem ženske, ki bi bila neumnejša od tebe."

Mlinar je res počakal še stiranjski dni. Dostl ljudi je prislo, le mesarja ni bilo od nikoder. Potem je šel v svet.

Ze dolgo je hodil po svetu, toda neumnejše žene, kakor je bila njegova, ni mogel nikjer dobiti. Nekega dne pa je prišel do gradu, kjer je stanovala grofica, ki je bila vdova. Tedaj je začel poskakovati in gledati v nebo. Grofica ga je z okna opazila in takoj poslala svojo sobarico pod grad, da bi čudnega tujca vprašala, zakaj poskakuje in zija v nebo. Mlinar ji je rekel:

"Pravkar smo v nebesh plesali, pa sem padel skozi neko luknjo na zemljo. Zdaj pa se ne morem dovolj mečno odgnati, da bi skočil nazaj v nebesa."

Ko je sobarica prinesla to vest v grad, je takoj prihletel grofica k mlinarju in ga vprašala, ali morda ni videl gori njenega moža.

"I, seveda sem ga videl," je hitro rekel mlinar, "pred pol ure je šel z mano plesal v nebesih."

"Ce je tako, dragi nebeščan," je dejala grofica, "mi tudi povejte, ali nosi rajni gospod še zmeraj velike skornje z latimi ostrogavicami in zeleni suknjič?"

Tedaj je mlinar odvrnil: "Milostna gospa, gospod je moraj zadnjic svoje stalo ostroge prodati, ker je prišel brez denarja v nebesa. Skornje še ima, toda tako jih je obrabil, da mu gledajo že palci iz njih. Suknjič mu pa tudi že cvete na komičici."

"Oh, takšna sramota," je zastokala grofica. "Ali mi ne bi hoteli vi napraviti veliko uslugo?"

"Kakšno pa?" je radovedno vprašal mlinar.

"Ko bi mu nesli v nebesa nekaj blaga za nov suknjič. Pa štiristo cekinov bi vam dala zanj s seboj in nekaj jedi in pijace."

Mlinar je rekel, da bo to iz srca rad storil in grofica mu je natožila pol košnih dobrih reči. Pa se štiristo cekinov mu je določil mater v solzah.

Namuznil se je in šel dalje. "Ta je pa res še neumnejša kakor moja žena," si je mislil. In obrnil se je proti domu.

Kmalu pa se je vrnil v grad domači sin in dobil mater v solzah.

"Kaj pa je, mati?" jo je vprašal.

"Oh," je dejala grofica, "pravkar je bil tu nekdo iz nebes in mi povedal, kako slab so gori godi svojemu očetu. Ostruge je moral prodati, iz skornjev mu že gledajo palci in oblike mu na komičici cvete. Zato sem mu dala štiristo cekinov in še drugih reči, da mu jih bo nesel. Res, tako hudo mi je..."

Sin je takoj vedel, da je mati nasedla slaperju, skočil na konja in jo udril za mlinarjem.

Mlinar, ki se je neprestano oziral nazaj, je kmalu opazil, da ga nekdo zasleduje. Skriti se pa ni mogel nikjer, ker je bila okoli in okoli gradu sama ravenna. Tedaj pa je zagledal nedaleč staro ženico. Vprašal jo je, koliko bi ji moral dati, da bi se smel za nekaj časa skriti pod njen plas. Ženica je zahtevala pet tolarjev. Dal jih je, ker je deset in jih povedal, kaj mora reči, če jo bo kdo vprašal po njem. Skril je, da pod plasom v kmalu je pridrial grajski sin in jo vprašal, ali je mlinarja videla.

"Seveda sem ga videla," mu je rekla, "pred četrto ure je tekel tod mimo. Skril pa se je nedaleč odredil v kočici, ki je pod grškom. Splozite se prepozno tja in kmalu ga boste imeli."

UNCLE JIM—FULLBACK

"Uncle Jim, did you ever play a game of football?"

"Football? Oh, yes—football. To be sure, I did, kids."

"When you were a boy?"

"Yes—that is, when I went to college."

"Were you a very good player?"

"Well, now, kids, I oughtn't to say it myself, but I was about the best there was in my day. I suppose that calls for a story. I see what you kids are after."

"Pojdite k mlinarju, ki stanuje tu v bližini. Peč volov ima naprodaj."

Tedaj je rekel mesar: "Tudi vole bi potreboval."

In šel je v mlino.

Mlinarja pa ni bilo doma. Toda predej je šel, je naročil svoji ženi:

"Ce bo hotel kdo kupiti vole, jih lahko prodaš, toda za vsakega moras dobiti petdeset tolarjev."

No, in zdaj je prišel mesar. "Da, po petdeset tolarjev jih dam," mu je rekla mlinarja žena, "cenjeje pa ne."

Mesar je bil zadovoljen. "Samo dejanja nimam pri sebi," je rekel. "Vzel bi vseh pet. Dva bom odpeljal takoj s seboj, tri bom pa pustil tu za jamstvo, dokler se ne vrneš."

Mlinarci se je to zdelo prav in vesela je bila, da je napravila tako dobro kupcijo.

Ko se je zvečer vrnil mož domov, jo je takoj vprašal:

"Ali si prodala vole?"

"Da," je rekla žena. "Vseh pet sem oddala nekemu mesarju iz mesta po petdeset tolarjev za vsakega."

"Dobro kupcijo si napravila," je rekel mož. Sedel je za mizo in povečeval. Potem pa pa je rekel, naj najde denar. Tedaj je žena odvrnila:

"Denarja se nisem dobila. Mesar mi je rekel, da mi ga bo prinesel, ko pride se po ostale tri vole. Te tri je namreč pustil za jamstvo."

Tedaj se je mlinar razjezel:

"Kako si neumna! Nasedla si sleparju. Neumnejše žene od tebe res ni na svetu. Če bi šlo tako dale, bi mi kmalu vse zapravila. Če se torej mesar v stiranjskih dneh ne vrne, pojdem v svet in se ne bom vrnil domov, dokler ne odkrijem ženske, ki bi bila neumnejša od tebe."

Mlinar je res počakal še stiranjski dni. Dostl ljudi je prislo, le mesarja ni bilo od nikoder. Potem je šel v svet.

Ze dolgo je hodil po svetu, toda neumnejše žene, kakor je bila njegova, ni mogel nikjer dobiti. Nekega dne pa je prišel do gradu, kjer je stanovala grofica, ki je bila vdova. Tedaj je začel poskakovati in gledati v nebo. Grofica ga je z okna opazila in takoj poslala svojo sobarico pod grad, da bi čudnega tujca vprašala, zakaj poskakuje in zija v nebo. Mlinar ji je rekel:

"Pravkar smo v nebesh plesali, pa sem padel skozi neko luknjo na zemljo. Zdaj pa se ne morem dovolj mečno odgnati, da bi skočil nazaj v nebesa."

Ko je sobarica prinesla to vest v grad, je takoj prihletel grofica k mlinarju in ga vprašala, ali morda ni videl gori njenega moža.

"I, seveda sem ga videl," je hitro rekel mlinar, "pred pol ure je šel z mano plesal v nebesih."

"Ce je tako, dragi nebeščan," je dejala grofica, "mi tudi povejte, ali nosi rajni gospod še zmeraj velike skornje z latimi ostrogavicami in zeleni suknjič?"

Tedaj je mlinar odvrnil: "Milostna gospa, gospod je moraj zadnjic svoje stalo ostroge prodati, ker je prišel brez denarja v nebesa. Skornje še ima, toda tako jih je obrabil, da mu gledajo že palci iz njih. Suknjič mu pa tudi že cvete na komičici."

"Oh, takšna sramota," je zastokala grofica. "Ali mi ne bi hoteli vi napraviti veliko uslugo?"

"Kakšno pa?" je radovedno vprašal mlinar.

"Ko bi mu nesli v nebesa nekaj blaga za nov suknjič. Pa štiristo cekinov bi vam dala zanj s seboj in nekaj jedi in pijace."

Mlinar je rekel, da bo to iz srca rad storil in grofica mu je natožila pol košnih dobrih reči. Pa se štiristo cekinov mu je določil mater v solzah.

Namuznil se je in šel dalje. "Ta je pa res še neumnejša kakor moja žena," si je mislil. In obrnil se je proti domu.

Kmalu pa se je vrnil v grad domači sin in dobil mater v solzah.

"Kaj pa je, mati?" jo je vprašal.

"Oh," je dejala grofica, "pravkar je bil tu nekdo iz nebes in mi povedal, kako slab so gori godi svojemu očetu. Ostruge je moral prodati, iz skornjev mu že gledajo palci in oblike mu na komičici cvete. Zato sem mu dala štiristo cekinov in še drugih reči, da mu jih bo nesel. Res, tako hudo mi je..."

Sin je takoj vedel, da je mati nasedla slaperju, skočil na konja in jo udril za mlinarjem.

Mlinar, ki se je neprestano oziral nazaj, je kmalu opazil, da ga nekdo zasleduje. Skriti se pa ni mogel nikjer, ker je bila okoli in okoli gradu sama ravenna. Tedaj pa je zagledal nedaleč staro ženico. Vprašal jo je, koliko bi ji moral dati, da bi se smel za nekaj časa skriti pod njen plas. Ženica je zahtevala pet tolarjev. Dal jih je, ker je deset in jih povedal, kaj mora reči, če jo bo kdo vprašal po njem. Skril je, da pod plasom v kmalu je pridrial grajski sin in jo vprašal, ali je mlinarja videla.

"Oh, nebeščan sem ga dal!" je trpko odvrnil sin, "da bo prej v nebesih."

Mlinar pa se je vrnil k ženi. In ko je prišel domov s konjem, štiristo cekinov, blagom za novo obliko in košnimi dobrimi jedi in pijace, da mu jih bo nesel. Res, tako hudo mi je...

Si je takoj vedel, da je mati nasedla slaperju, skočil na konja in jo udril za mlinarjem.

Mlinar, ki se je neprestano oziral nazaj, je kmalu opazil, da ga nekdo zasleduje. Skriti se pa ni mogel nikjer, ker je bila okoli in okoli gradu sama ravenna. Tedaj pa je zagledal nedaleč staro ženico. Vprašal jo je, koliko bi ji moral dati, da bi se smel za nekaj časa skriti pod njen plas. Ženica je zahtevala pet tolarjev. Dal jih je, ker je deset in jih povedal, kaj mora reči, če jo bo kdo vprašal po njem. Skril je, da pod plasom v kmalu je pridrial grajski sin in jo vprašal, ali je mlinarja videla.

"Seveda sem ga videla," mu je rekla, "pred četrto ure je tekel tod mimo. Skril pa se je nedaleč odredil v kočici, ki je pod grškom. Splozite se prepozno tja in kmalu ga boste imeli."

(Mlado Jutro.)

POTATO CAKES

Scrub five medium sized potatoes. Cover with boiling water in a pan. Boil till the skins break. Pour off the water at once. Stick a fork in first potato and peel with a small paring knife. Peel others same way. Put through a ricer. Add one-half teaspoon salt, one-half cup milk and one teaspoon butter. Beat well.

Drop one tablespoonful at a time onto a well greased frying pan.

When brown on bottom side, turn over with a pancake turner and brown on other side.

Serve at once on warm plates.

Mirko Kunčič: PREMOGARJEV OTROK

Očka moj je delavec. V rovih črnih dan na dan kopije premog in domov vrača se ves mrk, bolan.

Vsak dan znova poslovsi se od mene, preden gre. Če še kdaj se vrne živ, k nam domov—nihilē ne ve.

Očka moj je delavec. Drugim kopljje črn zaklad, srečne in brezskrbne dni—sebi grob, bridočnost in glad.

November is the time of year to about $\frac{1}{2}$ wide will be left.

make and place bird houses, for unless the birds have begun their migration before the month they will be looking for quarters for next year's housekeeping.

In any case, a house that has been exposed to the weather during the winter months and its human evidences frozen out is always preferred to a new house in the spring.

This house has accommodations for four families and may be easily made by any boy with a few tools and an affection for birds. The body of the house needs a $\frac{3}{4}$ base 14" square, a round $\frac{3}{4}$ top 13 $\frac{1}{2}$ " in diameter, four pieces A, four partitions D and E and four pieces of tin or gal

Rado Murnik:

NA BLEDU

(Nadalevanje)

"Hrvat je rojen govornik. Slovenec pa rojen pevec in — pipec!" je modroval gospod Zlatoust. "Vsakemu svoje! Jaz sem vesel dečko! O kako sem vesel! Vesel budi človek, aki hodo dolgo in srečno živeti! Glejte, cenjeni poslušalci, prijatelji božji, to je vsa umetnost življenja, vsa! To je odgovor perečemu socialnemu vprašanju!"

Zlatoustovo omizje se je grohotalo, om pa je nadaljeval bistro: "Žalosten človek ni nikdar zadovoljen. Ali je to res ali ne, blagorodni prijatelji? Menim, da je! Nezadovoljen človek pa tudi ni nikdar srečen! To je vsa modrost, vidite! Kratka, dobra in lahko umetna, ne?"

Skoraj tedaj pa je dejal doktor Jurinac pri hrvatski mizi: "Slava našemu genialnemu biskupu Josipu Jurju Strossmayerju, slava njegovim kulturnim in političnim idejam!"

Gospod Zlatoust Oven, apostol židane volje, pa je vel potresati novce v svoji denarnici, plačal, segel po palici, se poslovil in odkorakal, da bi osrečil nočoj še druge poslušalce z dragocenimi biseri svoje vesele modrosti.

Jezero je sevalo v luninem svitu kakor kovan srebro. V obrežni vodi so slikale razsvetljene vile, verande in gostilnice dolge svetle lise med obkrnjene sence. Tiko, uspavajoče je pijuško jezero ob hladnico in breg. Polagoma je umoknil tudi ta rabiški šum.

Še dolgo sem sedel ob onememel jezeru in mislil na Olgo. In nekaj mi je dejalo v srcu: Njenih zagonetnih, očarljivih oči ne boš in ne boš mogel pozabiti svoje žive dni, akotudi ne bi videl lepe Olge nikdar več!

6.

"Igor, no, kako ti ugaja Olga?" me je vprašal doktor Zalokar drugi dan, ko sva se pred obedom izprehajala na Mlinem v Zazu, za jezerom, pravzaprav za holmom med jezerom in Savo Bohinjko.

Ob Jankovem vprašanju sem čutil razburjenost, ki me je sasme upnula in skoraj jezila.

"Nikdar ne bi mislil, da ima pusti mož tako hčer," sem odvrial; prizadeval sem si, da bi govoril kar najmirneje.

"Roža ob trnu!" se je smehljal in počasi gladel svojo francosko brado. "Te oči, kaj? Sive oči so redkokdaj lepe, sive oči so navadno sprehe, bodeče, kačje, ali pa brezizrazne, prazne."

"Ali v sivilih očeh Olginih se užigajo za črnnimi trepalnicami modri in zelenkasti plamenci kakor odsevi na jezeru. Njene oči so triumfalne in vendar mile."

"Glej ga no fanta, kako je pa že natanko ogledal deklička!" me je jel zafravkati. Ko je pa videl moj resni obraz, je zaobrnal: "Kaj pa Ovnove golobice?"

"Klavirske device? Oh!"

"Oh? Kakor vidim, Igor, te niso ravno očarale!"

"Narobe! Njih smeh je priučen, umeten, njih vedenje je afektirano."

"Omožile bi se rade. Njih vroča prizadevanje, da bi zavojevale moško srce, je krivo, da se vedejo tako čudno vse tri."

"To sem pogodil že sam, saj je kar otipo." 7.

"Moža, moža bi doble rade vse tri. Kdo bi jim to zameril? Jaz že ne! Toda zamudile so prave urice. Reve so. Mati jih preočitno ponuja s svojo skoraj vsiljivo prijaznostjo. Nespretna mama je mnogo pokvarila. Plesti ali kvačati morajo celo na igrališču, na promenadi, da bi kazale svojo solidno vzgojo in veselje do dela. Klavirači in po notah kričati znajo, da se Bogu usmili, gospodnjiti inkuhati pa nič."

"Kaj pa Hilda in jurist Bogomil Jereb?"

"Bogomil je bencin. Rad se vname, pa ne gori dolgo. Ta navihanc je kaj mnogostranski kavalir. Povsod ima ljubice, v Gradcu in v Želečah, v Zagoricih in pri Rečici. Izborna je zavaba."

"Kako pa da ravnatelja Jarnika ne vidim nikjer?"

"Stari Jarnik piše, oziroma narekuje. Obsedel ga je goljufivi demon pisateljske slavohlegnosti. Pravi pravcati samotar je, po cel temen ga ni z doma. Upokojili so ga pred dobrim letom, kmalu potem, ko mu je umrla žena. Dočim pa so drugi gospodje veseli, kadar smejo odložiti težko butaro vsakdanje uradniške tlake, je bil Jarnik zaradi upokojitve skrajno neprijetno iznenaden. Noči in noči živeti zgolj o pokojnih in o spominih! Pokazati hoče, da ga še prav nič ni omajala in oslabila starost, da je njegov duh še vedno bister in čil, izkratka, da je še zmeraj zmožen! V glavo si je vtepel nesrečno misel, da mora presenetiti svet z epohalnim delom, ki mu je dal naslov: Zgodovina avstrijske pošte. Domišlja si, da prevedo njegovo Zgodovino nemudoma na vse moderne jezikhe, menda celo na volapuk in esperanto, in pričakuje, da si pridobi neverljivo slavo, in sanja, da ga bodo občudovali ne le interesirani veščaki-sodobniki, marveč tudi zanamci."

"Kaj pa veli Olga?"

"Olga je bila izprva vesela, da je papanova čemernost in nejedolja našla odvod. Najel si je stenografa in mu narekoval po svojih osnutkih in izpisih čudno dolgovezna, zamotana, neprebavna zmašila v papirnati slovenščini. Nevajeno delo ga je naredilo še bolj razburljivega in pisar za pisarjem mu je pokazal figo! Teda je prišla Olga iz zavoda. Njo je zdaj oče vklenil v pisarski jarem. Pisati mu mora vsako dopoldne. Kadar srečno dogotovita par pol, pa stari čudak vse raztrga, bodisi da mu je slog še pre malo abstruzen in učen, bodisi da je izvohal novo razpravico z novimi podatki. Ravnatelj Jarnik je tak, kakor klasična gospa. Penelopa ali pa kakor mojkra Klara, ki podnevi šiva, ponosi para. Vedno iznova se loteva svoje Zgodovine in obsedeva pri začetku. Olga in nogi tripi zavoljo njegove prepante natančnosti in nervoznosti. Prigovarjal sem mu, naj ne muči sebe in hčerke, pa me je tako srdito obrenkal, da je bilo kaj!"

Sedaj sem vedel, zakaj je Olgi otmenil obraz, ko sem jo včeraj pri promenadnem koncertu vprašal po očetu.

"To mu je čisto podobno, Janko! Prej je mučil nas uradnike, zdaj pa trpinči svojo hčer. Durak!"

"Pa to še ni vse zlo," je poprijel zopet Janko. "Poleg Olge gospodinji sitnemu jazbecu njegova svakinja Brigita, debela jesenska devica, salonski detektiv in birc blejske morale. Brigita Ogrizova, starejša sestra Olgine matere, je skopa, ošabna in zlobna. Prava sreča za vse njene bivše častilce, da ni uslušala nobenega! Rada bi hlače nosila v svakovi hiši; zadovoljevati pa se mora s tem,

da prvakuje med drugimi klepetuljami in opravljkami ter prodaja najnovejše čenče o zarokah in pofokah in razporokah, o obiteljskih tajnostih in škandalčkih. Vsako malenkost razblini in jo razbojna in raztrobi po Bledu. Na vsem svetu ljubi le dvoje: svojega mopsa in pa sirknate štruklje! Zato je tako lepo okrogla kakor repa in tako težka, da se ne upa v nobeno ladjo. Ker pa ni ne Elejskem jezeru nobenega transportnega parnika, je debela Brigita obsojena, da prebiva le na kopnem. Svetnik Oven jo skriva imenuje britof sirknati štruklje ali pa omara zdražbe in kovarstva. Po njenem nasvetu je pahnil Jarnik svojo hčerko v pisarsko sužnost. Zdaj pa spletkar debeluharica pri Balenoviču zoper doktorja Jurinca. Na igrališče ne prihaja, zakaj ona in jaz se gledava dokaj pisano!"

Ker po obedu ni bilo ne ovna ne doktorja Jurinca, sem šel domov. Tudi mene se je polotil "goljufivi demon"; jel sem pisateljnik. Misli so mi kar vrele in takoreč same lile na papir. Ko sem se naveličal, sem jo mahnil proti Zaki, na Osojnico.

To je bilo v hladnem gozdu. Ptiram pevkam so se že pričele počitnice, počitnice kar do prihodnje pomlad; le sinice so se klicale po zelenih domovih in včasih se je grdo zadrla zarobljena soja, gozdni birič. Nad solnčno jaso se je zasvetil zlatokrili kobilin in izginil za drevjem. Prijetno je dehtela gozdna smola in sveži dih ponosnih divjih evelc.

Cim vše sem prihajal, tembolj je lepota zamikala oko. Slovenski orjaki na skalnatih, kakor s srebrnim prahom osutih prestolih so se v vsej svoji velekrasoti jasno in ostro odražali od svetle sinjine. Jezero je gledalo kakor hrepeneče lepo oko proti nebu. Bela cerkvica v zelenem gaju na dolomitnih pečinah se je svetila v zraku in v vodi. O božanstvena misel, ki je čaroviti lepoti ustvarila čarovito ogledalo! S tajinstveno močjo je lila harmonija, poezija v dušo, jo opajala, osvajala, pokojila. Vedno iznova sem se čudil: kako prekrasno se ujema oblikovitost in enovitost, ljubkost in veličanstvo! Koliko izredne lepote na takoj majhnem prostoru!

Na ovinku sem zagledal doktorja Jurinca in Balenoviča s hčerkico. Gospodična Nada je slikala; videti je bila prav dobre volje. Na njeni bledo zeleni bluzi je rdela bujna vrtnica. Balenovič je bral svoj Obzor, mladi doktor pa se je igral z Nadino pahljačo, okrašeno z guščnimi slikami. Upal sem, da bom videl tudi Olgo, toda nje ni bilo. Balenovič mi je ponudil sedež kraj sebe.

Nada mi je pokazala svoj zvezek s podobami in osnutki: stare kočke, mline, ogelnice, gorske cerkvic, znamenja, kozolce, čebelnjake... Njene slake so prehudo vriskale in izvedene so bile šonarsko, leseno, vendar pa Nada vsaj na slikala menihov krov in rdeči trave ali pa škrlnatih backov, kakor napol slepi modernisti fin de siecle. Pohvalil sem gospodčino kot umetnico, ona pa je to prijazno odklonila, češ, da je zadovoljna z naslovom diletantnje.

Jurinac jo je prosil za rožo, ali ponosna Nada mu je ni dala.

"Kaj pa je na Hrvatskem novega, gospod Balenovič?"

"Nič, gospod Kalan! Vse po starem: Madžari in madžaronski mameluki nas varajo, podkupljajo, izpodrivajo, izsesavajo, zatirajo, strahujejo, po vinovah pa lažejo, da pokajo zidov! Reke, ceste, železnice, morje, vse hočejo imeti vampirji sami. Mavrici arretirajo naš mali ban Khuen, ako bi se dala prijeti! Vas Slovence tlačijo Nemci, nemškutarji in Italijani, nas pa Madžari. Neka jih voda nosi!"

"Železnice in tarife so si uredili le na svojo korist," mu je pomagal doktor Jurinac. "Dayke so tako povisili, da mora naš kmet prodajati šume in polja, vinograde in pašnike, živino in koče. Podeljelstvo, trgovina in obrt, vse pesa."

"Naši zastopniki "stipendisti" pa romajo v Budim-Pešti od ministra do ministra," je dejal Balenovič z jeznim nasmehom, "se nasekljajo in zvijajo in pojemajo o ponižnosti, napihni Madžari pa se jim posmehujejo in milostno obetajo. Eljen nagodba!"

Dolgi všeči brki so mu podprtivali ob debeli doleni ustnici in izpod jakih obrov so sovražno žarevale črne oči.

"Vražja nagodba!" je vzkliknil doktor. "Jasna je potreba, da se odkrižamo takih prijateljev in da se združijo Hrvatska, Slavonija, Dalmacija, Bosna, Hercegovina, Bačka, Banat, Koroška, Kranjska, Štajerska, Goriška in Istra! Upajmo, da nam pomaga prihodnost, upajmo, da bomo v prihodnjem stoletju mogli veselo peti: "Kad se bratska srca slože, i olovo plivat može!"

"Dobro, gospod doktor!" ga je pohvalila Nada in mu dala vrtinico. Poljubil je stebelce tam, kjer so ga bili držali njeni prsti, in si vtaknil cvetko v gumbnico bele suknje.

7.

Zdaj pa sem zagledal onega kariranega Angleža. Trdo in lezeno je stopal John Bull proti nam po senčnati gozdnih poti in z orokavičenimi prstili listal po rdeči knjižici. Obljetela me je misel: Ta čudni romar menda tudi spi in se celo koplje v rokavica!

Njemu na desni je hodila plamenolasta dama. Mlada gospodična se ni mogla hvaliti z lepoto. Odlikovala pa so jo zanimive modre oči in pa izredno nežna, finobela polt, ki diči zlasti rusolaskes. Podolasti obraz je bil hladen, nepremičen. Premočni obradek je ovajal krepkovoljnost, trdrovratnost in kvaril obličju dekliški čar. Nosila je staromodno, visoko špansko frizuro. Bila je precej liberalno dekoltrana.

Za obema je pobiral stopinje sluga s fotografsko pripravo, z dvozorom in s pledom. Vzela mu je aparat in jela fotografirati na vse kriplje.

"To je gospod William Heywood, tovarnar iz Manchestera," mi je povedal Balenovič. "Gospodična je njegova hči Molly, Marička. Poznam ju; sosedata sta mi v hotelu. Večkrat se kaj porimeno."

"Ali znate angleški?"

"Živel sem par let v Mehiki. Tam sem se naučil španški in angleški. Heywood je vdovec kakor jaz. Njegova soprona je bila Španka. Miss Molly se je vzgajala v Ameriki. Častilcevima vse polno, zakaj njen papa je milijonar!"

"Miss Molly Heywoodova je tako ljubezna in interesantna, tudi brez očetovih milijonov!" je oporekala Nada, Balenovič pa je zabrenčal: "Španci takole pojo:

Poderoso caballero

es Don Dinero!

Mogočen kavalir je gospod Denar!"

Medtem so se nam Angleži počasi bližali. Mr. Heywood je kratko pozdravil in jel govoriti z Balenovičem angleški. V Trstu sem se učil tega jezika, da sem mogel brati časnike. Ali razumeti natisnjeno angleščino in razumeti govorčega Angleža, ker je imel na istih posnete svoje gradbe tako s Sušaka kot iz Zagreba, kjer gradi veliko gimnastično dvorano.

Uslužni podčastnik je dal Dekduku svoj naslov in ga povabil, da ga pri svojem povratku na Reko, odnosno Sušak obiše v vojašnici, kjer mu bo vse druge filme povrnili. Ker ing. Dekduk ni mogel po tem dogodku

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

V daljšem poročilu pod naslovom "Iz Jugoslavije" objavljeno v pariški list "Journal des Débats" pregled najnovejših dogodkov na Balkanu in prav med drugim:

V zadnjem času se opaza stalno potovanje ministrov in diplomatom med Varšavo, Ankarou, Prago, Bukarešto, Atenami in Beogradom. Gre za zelo zanimive poizkuse, da se dosežejo med temi prestolnicami ozke zvezze. Upamo, da bodo trajne in tako močne, da jih ne bo mogoče potrgati obstoječe težkoče. Kajti, če bi se balkanske države med seboj razvijale, bi lahko prišlo do zelo usodenih zapletljajev v Evropi. Zato je razumljivo zanimanje zapadnih držav za potovanja balkanskih državnikov, ki se tako hitro vrše, da jih komaž zasedejo. Avto je šofiral kot na vodno šofer Alojzij Bešter. Ko so privozili na Reko do mostu, ki deli Jugoslavijo od Italije, so ondotne oblasti arretirale gospodinje in šoferja, in se polnostile tudi vse druge državne in poslovne institucije. Nejdaj se je pohvalil, da je imel vse možnosti, da se udeleži. Br. Skuly apelira na redno mesečno sejno, da se resno zavzememo za dobitovanje novih članov, kolik je to mogoče.

Ker je ves dnevni red pan, predsednik zaključuje ob 4:30 popoldne.

Ivan Kapelj, zapisnik

nedeljah popoldne, naj se

nejo ob 12:30 popoldne.

Br. Skuly apelira na redno

dojednino, da se resno zavzememo za

dobivanje novih članov,

koli je to mogoče.

Ker je ves dnevni red pan, predsed